

Chương 14

Nhiệm vụ mới cả hai người đều có, nhưng giờ đã là 10 rưỡi tối, không còn mấy thời gian sẽ ngắt mạng, Tô Tiểu nghĩ nhiệm vụ chắc không làm xong được, chỉ có chờ ngày mai làm tiếp.

Hứa Ngải Dĩ Thâm: Để mai làm đi, tôi sắp bị cắt điện rồi.

Bất Niệm Tình Thâm: Được.

Lúc này người trong thế lực đang cùng Bích Hải Lộng Triều Thanh với Thiên Nhai đánh du kích, Tô Tiểu không làm nhiệm vụ nữa, nên cũng gọi vài tiếng trong thế lực tùy tiện gia nhập đội ngũ tham gia chiến đấu.

Cái gọi là đánh du kích, ấy là vì nhân số chênh nhau quá lớn, hai bên tập trung lại mà quần đấu thì chịu thiệt là cái chắc, cho nên Loạn Đánh Tỳ Bà kêu mọi người tổ thành tiểu đội, lòng vòng giữa các thần thạch, gặp thành viên của phe địch mà số lượng ít thì ào lên tốc chiến tốc thắng, nếu gặp nhiều thì lập tức truyền tổng bỏ chạy.

Đội mà Tô Tiểu gia nhập có một đạo sĩ là Khe Suôi, một chiến sĩ là Thanh Thành Tuyết, một thích khách là Mùa Hạ. Lúc này bọn họ đang ở xung quanh truyền tổng thạch nơi Thạch lâm, Tô Tiểu thấy trong đội dây máu đang giảm xuống, lập tức chạy tới điềm truyền tổng thẳng tới Thạch lâm, đang lúc nguy cấp, một chiêu tăng máu kéo Thanh Thành Tuyết bên bờ tử vong trở về.

Thầy thầy thuốc tới, ba người hưng phấn như cắt tiết gà.

Tô Tiểu bên tăng máu cho bọn họ, bên chú ý thời gian thêm trạng thái cho họ, đợi thế cục ổn định mới để ý đối diện chỉ có hai người - Lam Điều và Tích Âm.

Người ở giang hồ, sinh bất do kỷ.

Hứa Ngải Dĩ Thâm: Đối phương hai người, các người bị đánh đến thảm như vậy. Mùa Hạ cậu không chế thầy thuốc.

Mùa Hạ: Cô ta trang bị tốt, ngũ cô ta toàn bị kháng. Tớ công kích không đủ, lại chả miều được cô ta.

T T...

Đúng rồi, cũng chẳng phải mỗi thích khách đều như Bất Niệm Tình Thâm!

Vì bị Bất Niệm Tình Thâm ngược đãi dày vò, làm cho Tô Tiểu cảm giác cái chức nghiệp thích khách lúc đối đầu với thầy thuốc thì mạnh đến nghịch thiên. Nào ngờ, nghịch thiên chẳng phải thích khách, mà là tên tai họa Bất Niệm Tình Thâm, phần lớn thích khách vẫn là người bình thường.

Vì có Tô Tiểu gia nhập, thế cục lập tức đảo ngược.

Tích Âm thu hút đại bộ phận hỏa lực, ngã thẳng xuống đất. Nhưng vì tha lâu quá, viện quân của đối phương cũng tới. Lúc này muốn chạy cũng không nổi, Tô Tiểu nháy mắt bị đánh còn nửa máu, cô vừa quăng một chiêu đại độc đã quang vinh ngã xuống, nhưng trong tai nghe lại truyền ra hai tiếng thét thảm thiết.

Tô Tiểu nhìn kỹ lại, Lam Điều cũng chết nốt.

Cú đại độc trước khi chết của cô đã độc mất 2000 máu của Lam Điều, kết quả không cần thận một cái liền...

Tô Tiểu lấy tay quệt mồ hôi, cô thật sự là vô tình nha, ông trời trêu ngươi ơi là ông trời trêu ngươi!

Ngay sau đó, Thanh Thành Tuyết cùng với Mùa Hạ của thế lực cũng theo gót cô, hai người nằm quay đơ ra rồi trực tiếp sống lại ở chỗ khác, mà vì Lam Điều không sống lại, Tô Tiểu cũng vô thức cùng nằm phoi xác ở đó, thi thể hai người rất sát nhau, lại khiến cô nảy sinh chút mơ mộng.

Đáng tiếc...

Thi thể hẳn đã bị người bên Thiên Nhai bao vây rồi.

【Gần】 Phượng Tê Ngô: Nhân yêu chết tiệt. Gọi người đi, gọi thế lực các ngươi đến đi!

【Gần】 Lãnh Noãn: Chẳng phải mấy người chủ động khai hồng rất trâu bò à? Sao giờ giống chuột nhắt thế hả?

Tô Tiểu đương nhiên không thêm đề ý mấy kẻ đó chằm chọc khiêu khích.

Lúc này Tích Âm đã sống lại từ chỗ thần thạch cưỡi ngựa lại, Tô Tiểu bật kênh chung, không chút nghĩ ngợi đánh một câu.

【Gần】 Hứa Ngải Dĩ Thân: Không cầu đồng sinh, chỉ cầu đồng tử. Lam Điều, ta thích ngươi.

【Gần】 Tích Âm:... Được đấy, đồng tính ái ở khắp nơi.

【Gần】 Lam Điều: Ta không thích con trai.

【Gần】 Hứa Ngải Dĩ Thân: Vừa vặn, ta là con gái.

【Gần】 Phượng Tê Ngô: MK nhà ngươi, còn giả vờ!

Trong đầu Tô Tiểu hiện lên bộ dạng của Phượng Tê Ngô, vốn là một chàng trai sáng lạn như ánh mặt trời, bây giờ miệng toàn lời thô tục chửi lầy chửi đề, giống y chang như côn đồ lưu manh mất hết cả hình tượng, đáng tiếc đáng tiếc.

Trong đi động của cô vẫn còn số điện thoại của Phượng Tê Ngô. Tô Tiểu nghiền răng, tội bực lên là tội đem số của cậu viết lên bảng quảng cáo giờ, hừ!

Sau khi Tích Âm hồi sinh Lam Điều, Lam Điều ngồi xuống hồi máu hồi lam. Lúc ấy, Lam Điều ngồi ngay trên thi thể của Hứa Ngải Dĩ Thâm.

【Gần】 Hứa Ngải Dĩ Thâm: Lam Điều ngươi nhẹ chút, ngươi ở trên ép ta đau quá.

Oán niệm của phụ nữ mà bùng lên thì thường dẫn tới đầu óc thất thường, Tô Tiểu cũng không ngoại lệ. Ngày thường chẳng nói nổi câu nào, giờ lại không có kỹ, dưới sự dẫn dắt của đám lưu manh trong thế lực, cô đã đi lên con đường hạ lưu vô sỉ không lối về, chỉ chòng ghẹo suông thì tất nhiên không thành vấn đề.

Với lại hình tượng của Cố Mặc trong game luôn là thành thực ôn trọng, tuyệt đối sẽ không vì thế mà chửi cô, tưởng tượng ra dáng vẻ Cố Mặc ghen khí lại không phát được ần ần nhú mày, Tô Tiểu có hơi mừng thầm trong lòng.

【Gần】 Tích Âm: Ta không những phải tranh ông xã với con gái, còn phải tranh cả với con trai, ta đúng là ‘bi kịch’.

Tuy là nói đùa, nhưng từng chữ từng câu lại đầy ai oán, dường như là có chuyện gì đó.

Các em mơ tưởng Lam Điều trong thế lực Thiên Nhai rất nhiều, Biên Màu Xanh Đậm chỉ mới là một người thổ lộ thôi, còn có rất nhiều người thâm mến ần mình dưới từng cơn sóng cả xám xịt, nhưng chỉ lặng lẽ ngắm nhìn, lại không thể tiến thêm một bước.

Lúc này Tô Tiểu lại thấy may mà mình không ở Thiên Nhai, không thì ngày ngày thấy Tích Âm với Lam Điều liếc mắt đưa tình, chẳng phải tâm can đều phải nát hết sao.

【Gần】 Lam Điều: Bà xã, đừng để ý lời nhân yêu.

Một câu bà xã, lại miếu sát Tô Tiểu.

Cô nhất thời dờ ra, trực tiếp sống lại tới điểm truyền tống cạnh đó, rồi mang theo nửa dây máu xông về phía Tích Âm, vì vừa sống lại có thời gian bảo hộ, nên những người khác cũng chỉ có thể đứng nhìn, bất quá nếu hết thời gian, cô chết là cái chắc.

Tô Tiểu không chờ tới lúc hết thời gian bảo hộ.

Cô xông lên rồi hướng Tích Âm phóng kỹ năng công kích, một khi vào chiến đấu, hệ thống bảo hộ sẽ tự mất, tuy nói là chém Tích Âm vài cái cho bõ ghét, nhưng hỏa lực của đối phương lập tức ủa vào, Hứa Ngải Dĩ Thâm của Tô Tiểu còn chưa kịp thêm một ngụm máu cho mình đã lần nữa ngã xuống.

【Gần】 Phượng Tê Ngô: Ha, lão Lam, thằng nhân yêu này chắc thích cậu thật, dù chết cũng muốn đánh chị dâu! Ha ha ha ha!

Ngay lúc đó, bỗng sinh dị biến.

Bu quanh thi thể của cô có 6 người bỗng chết mất 5, Phượng Tê Ngô còn chút máu tàn thì đứng ngẩn ra đó, không thoát trên đầu hấn còn chưa biến mất hoàn toàn, máy chữ ha ha ha ha rất chi là bất mắt.

【Gần】 Bất Niệm Tình Thâm: Cậu ta là môi.

【Gần】 Phượng Tê Ngô: MK!

【Gần】 Hứa Ngải Dĩ Thâm: 2 đôi 5, chúng ta vẫn có lời, ha ha!

Vừa bị Phượng Tê Ngô nói trúng tâm sự, tuy chỉ là trong trò chơi, nhưng cô cũng hơi xấu hổ, nhưng một cú tự bạo của Bất Niệm Tình Thâm, đã bạo tung sự xấu hổ ấy thành mây khói, giờ trên cỏ nằm 7 cái xác, trong đó còn có Tích Âm, Tô Tiểu tâm tình khoan khoái, bất giác cười ra tiếng.

“Bà làm gì mà cười đến ‘dâm đãng’ thế?” Trần Vi bên cạnh cất tiếng hỏi, Tô Tiểu không phản ứng, kết quả Trần Vi đi thẳng tới cạnh máy tính của Tô Tiểu, rồi hô hoán lên.

“Bà lại giết Lam Điều rồi hả?”

“Hờ hờ!”

“Ai bị bà yêu thế này đúng là xui đến tám đời!”

“Hờ hờ!”

【Gần】 Bất Niệm Tình Thâm: Tôi nghĩ

【Gần】 Hứa Ngải Dĩ Thâm:?

【Gần】 Bất Niệm Tình Thâm: Không nói nên lời, bỏ đi.

Tô Tiểu đang nghi hoặc, trước mặt lóe sáng một cái, Bất Niệm Tình Thâm biến mất.

Vì nhiệm vụ, hai người tạm thời thêm hảo hữu, cho nên góc trên bên phải màn hình cũng có một dòng thông báo nhỏ, hảo hữu Bất Niệm Tình Thâm của bạn đã logout.

Tô Tiểu sờ cằm, Bất Niệm Tình Thâm rốt cuộc có gì không nói được chứ? Rốt cuộc hấn ta muốn nói gì?